

[Elisabeth Bruun Olesen]

to ting står absolut ikke i modsætning til hinanden, men skulle gerne supplere hinanden.

Så sagde ministeren, at forslaget var så inderlig overflødigt, fordi alt dette såmænd allerede var i gang. Det sagde arbejdsministeren også, da vi kom med et forslag om tværgående undervisning af kvinder over 25 år, og faktisk har tiden lige siden vist, at der ikke sker noget på det område.

Jeg ved godt – og det står også i forslaget – at der i dag er nogle aktiviteter i gang også med hensyn til efteruddannelse af lærere. Bl.a. er der på gymnasieområdet et udvalg, der har planlagt et kursus om ligestilling og har lavet bl.a. en video. Det er meningen, at to lærere fra alle landets gymnasier skal deltage i kurset, og derefter skal disse lærere selv afholde kurser eller pædagogiske dage på deres egne skoler, således at alle skoler i princippet får en eller anden form for kursus. Kurset varer halvanden dag. Det er jo ikke ret meget, og der er også kun afsat ½ mill. kr. til det.

Man kan måske sige, at gymnasielærere er så vant til selv at sætte sig ind i tingene i deres fritid, at de såmænd selv kan finde ud af det, men det er ikke den måde, vi ønsker det skal foregå på. Vi ønsker faktisk, at alle får en efteruddannelse i dette inden for gymnasieområdet, så selv om man er i gang, hvad jeg giver ministeren ret i, kan man sige, at det er meget utilstrækkeligt, for det er ikke mere end det, jeg snakker om.

Så må man spørge, om der for øvrigt ikke også var behov for at få ligestillings- og kvindepædagogik ind i teoretisk pædagogikum, og om det ikke også burde være obligatorisk dér.

Det er også rigtigt, at der på folkeskoleområdet har været nogle kurser, men igen er det ikke noget, der har kørt bredt, noget, der er kørt ud til alle. De kurser, der har været på folkeskoleområdet, har haft det mål og det ønske at få flere kvindelige lærere til at søge og påtage sig lederjob i skolen, og det kan såmænd også være godt nok, men det er ikke det, dette handler om.

I handlingsplanen har man nævnt kurser for skolevejledere, og også her er det meningen, at skolevejlederne bagefter skal orientere deres kollegaer. Men det er igen ikke ret meget og ikke tilstrækkeligt, og på det område, som er vigtigst, nemlig de tekniske skoler og hele efg-området, som vi specielt har lagt

vægt på, foregår der ingenting – ingenting! Der har været afholdt en forstanderkonference, og handlingsplanen nævner, at man er i gang med at overveje – og jeg understreger ordet overveje – men det er efteruddannelseskurser, som ikke eksisterer endnu.

Man har udarbejdet en rapport om dataundervisning på Jern og Metal og Levnedsmiddel, og den indeholder en del om lærerroller og om lærerholdninger til kønsproblematikken, men generelt set er ressourcerne inden for efg-området gået til at få kvinder ind i mandefag, og det er ikke det, vi taler om her. Det er efteruddannelseskurser for lærerne.

Inden for efg-området og de tekniske skoler er det altså ikke lærerne, der er blevet fokuseret på, men pigerne. Det er såmænd også godt nok, men det er stadig væk ikke det, vi taler om; det er noget andet.

Jeg synes, det er vigtigt at præcisere, at vi i bemærkningerne til forslaget flere gange har sagt, at det, der her foreslås, skal suppleres det, der allerede sker, fordi vi synes, at det, der sker, er for lidt, at der skal mere til.

Så giver jeg fru Jytte Andersen og fru Hanne Thanning Jacobsen ret i, at daginstitutionspersonalet også burde efteruddannes. Det kan man jo føje ind i forslaget og rette op på det på den måde.

Det, jeg har sagt nu, er også et svar til Venstre, der mente, at vi var så godt på vej, at dette forslag var inderlig overflødigt. Det er vi altså ikke. Vi er meget lidt på vej med nogle meget, meget, meget, meget små skridt, og skridtene skal altså blive noget større, hvis det skal batte noget. Derfor er forslaget i forhold til den virkelighed, vi lever i, ikke ganske overflødigt, når man kigger på, hvad der sker, og hvor mange penge der bruges. Det er nemlig ikke ret mange.

Fru Connie Hedegaard var inde på, at det var en meget dyster måde, vi omtalte pigerne og deres udvikling på, og at jeg skulle huske på, at dette var børn af kvindebevægelsen. Nu vil jeg lige minde fru Connie Hedegaard om, at det jo ikke er den samlede danske folkeskoleelevbestand, som er produkter af kvindebevægelsen, for så mange aktive var der slet ikke i kvindebevægelsen.

Dette handler ikke om, at vi fastfryser nogle roller for piger. Bemærkningerne bygger bl.a. på nogle ret forfærdende undersøgelser, som er lavet af en folkeskolelærer i